

Et andet problem i regeringens arbejdsmiljøindsats har været nedskæringerne inden for Arbejdstilsynet. Det er sket i sammenhæng med, at Arbejdstilsynet især skal prioritere de fire indsatsområder: dødsulykker, tunge løft, ensidigt gentaget arbejde og det psykiske arbejdsmiljø.

Fra Enhedslistens side har vi sagt, at det er godt, at der bliver sat konkrete mål for nedbringning af skader på disse områder, men vi har også påpeget, at en samtidig nedskæring af Arbejdstilsynet kan få meget alvorlige konsekvenser for, om de ansatte kan få hjælp fra Arbejdstilsynet på andre områder.

Når regeringen nu i forbindelse med det her lovforslag bryster sig af, at der tilføres flere ressourcer til Arbejdstilsynet, de 140 tilsynsførende, er der bare tale om at rette op på de nedskæringer, der allerede er gennemført.

Vi står stadig i en situation, hvor tusindvis af mennesker lever med et alt for ringe arbejdsmiljø, som fører til stress, nedslidning og ulykker. Det er et af de helt store velfærdsproblemer, og samtidig fører det til et samfundsøkonomisk spild i milliardklassen.

I virkelighedens verden er der på mange områder brug for helt nye tanker i arbejdsmiljøpolitikken. Jeg vil f.eks. fremhæve problemer med arbejdstempoet, som er en konsekvens af nedskæringer, bl.a. af normeringerne i de offentlige institutioner og udliciteringer af f.eks. rengøring og bustransport. Det er fuldstændig grotesk, at de arbejdende lider under et stadig højere tempo, samtidig med at hundredtusinder ikke har et arbejde.

Forslaget her peger på flere punkter i den forkerte retning, og Enhedslisten kan derfor ikke støtte det.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Socialdemokraternes ordfører, hr. Bjarne Laustsen, indledte sin ordførertale med at sige, at det ikke er en glædens dag i dag. Jeg vil faktisk gerne sige det modsatte, for jeg mener faktisk, at det er en glædens dag i dag, og det er en glædens dag, fordi arbejdsmiljø bliver sat på dagsordenen, for det trænger vi virkelig til at få diskuteret, fordi det er så vigtigt, og fordi arbejdet fylder så stor en del i vores hverdag.

Jeg er enig med den tidligere ordfører, som nævnte, at stress er en faktor, som påvirker os mere og mere, og som påvirker arbejdsmarkedet mere og mere. Derfor er det meget vigtigt, at vi sætter fokus på det område.

Det, der så er sørgeligt at se for os Kristendemokrater, er den måde, som det bliver gjort på. Vi mener, at regeringen har haft alle tiders mulighed for virkelig at gøre noget godt og noget stort ved arbejdsmiljøet, nu hvor den alligevel tog fat i det.

Vi kan godt følge tankegangen i at screene virksomhederne, og vi kan godt følge tankegangen i, at Arbejdstilsynet skal være mere aktivt, at der er sat tidsperspektiver på, at det skal ske så og så hurtigt, men vi synes, det er ærgerligt, at man samtidig nedlægger en fungerende BST-ordning. Når vi kommer rundt på arbejdspladser og virksomheder, så hører vi jo, hvordan det fungerer. Vi ser jo ikke bare på tal og på, hvad det koster, hvem der bruger det, og hvem der ikke bruger det. Det fungerer faktisk på en lang række virksomheder.

Kl. 17.10

Det er ikke, fordi BST er en hellig ko for os, men vi havde gerne set, at BST var fortsat under den nuværende ordning i hvert fald i 4-5 år, og at Arbejdstilsynet havde fået den saltvandsindsprøjtning, som det derigennem kunne have fået, uden at det var blevet dyrere, i hvert fald ikke for det offentlige, og virksomhederne ville blot gøre brug af den rådgivning, som de i forvejen havde betalt for.

Det med at virksomheder betaler for en hel masse, som de ikke får noget for, er jo ikke korrekt. Jeg har et eksempel fra det nordjyske. Det er måske ikke det bedste, men alligevel. En stor virksomhed, i hvert fald en virksomhed, som var stor, og som bliver stor igen, Flextronics, er underlagt BST i det gamle system. De glæder sig over at være BST-pligtige, for derved får de afsat midler af deres tyske ejer til at gøre en indsats på arbejdsmiljøområdet, midler, som de ikke fik, hvis de ikke havde pligt til det. Derudover køber de faktisk også yderligere rådgivning hos BST. Det er altså et eksempel på en stor virksomhed med mange medarbejdere, som er udenlandsk ejet, hvor tingene rent faktisk har fungeret. Hvorfor ikke tage det med, når vi vil gøre noget ved arbejdsmiljøet?

En anden side, som vi Kristendemokrater er skeptiske over for i det ny lovforslag, er, at der overhovedet ikke bliver sat fokus på børnenes arbejdsmiljø. Børnene opholder sig 2.000 timer i dagpasning om året, indtil de er 6 år. Hvad med støj? Hvad med plads? Hvad med luft? Hvad med det personale, som arbejder i børnehøjde? Der er virkelig god brug for at tage fat på det.